

Nr 219.

Av herr **von Heland**, om anställande av kommissionärer vid rikets rådhusrätter och överdomstolar.

Enligt kungl. kungörelsen den 30 juni 1933 (nr 477) angående kommissionärer hos statens förvaltningsmyndigheter skall kommissionär med uppgift att i vissa avseenden tillhandagå allmänheten finnas anställd hos vissa statsdepartement samt vissa förvaltningsmyndigheter. Jämlikt domsagostadgan skall kommissionär vidare finnas anställd i varje domsaga. Gällande författningar synas emellertid icke föreskriva, att kommissionär skall finnas anställd vare sig hos överdomstolarna eller hos underdomstolarna i stad.

Att kommissionär icke finnes anställd hos dessa myndigheter medför svårigheter och extra kostnader för den rättssökande allmänheten. Vill någon ingiva handlingar till en rådhusrätt eller där uttaga bevis eller erhålla andra uppgifter, måste han hänvända sig till någon i orten bosatt person, så snart han icke själv kan infinna sig på kansliet. Kostnaderna härför torde som regel överstiga vad kommissionär äger erhålla för motsvarande uppdrags utförande. Ännu mera anmärkningsvärt framträda de angivna svårigheterna, då part skall ingiva handlingar till överdomstolarna hos vilka målen i allmänhet utföras genom skrifters ingivande. Kan han icke själv infinna sig på expeditionen, måste han lämna på orten bosatt person i uppdrag att utföra ärendet. Rättegångsbalken uppehåller visserligen den tanken, att den, som ingiver handlingarna i målen, överst utför partens talan och torde med utgångspunkt härifrån ställa sig avvisande till möjligheten, att hos myndigheten anställd kommissionär skulle få ingiva handlingarna. I verkligheten har emellertid den, som ingiver handlingarna, som regel icke mer med målet att göra än vad skulle tillkomma en kommissionär. Att under sådana förhållanden avböja möjligheten att låta särskilt tillsatt kommissionär ingiva handlingarna till det låga pris, som är angivet i författningarna, synes sakna varje fog. Vad anförts om ingivande av handlingar gäller givetvis med ännu större styrka sådana ärenden, som uttagande av bevis eller inhämtande av andra uppgifter.

I detta sammanhang må ock framhållas såsom önskvärt, att allmänheten utan anlitan av kommissionär städse skall kunna direkt korrespondera med landets myndigheter och på så sätt insända handlingar och erhålla handlingar direkt översända till sig. Utredning härom synes böra företagas.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen ville i skrivelse till Konungen anhålla, att kommissionärer måtte finnas anställda jämväl hos rikets rådhusrätter och överdomstolar med de åligganden, som angivas i den berörda författningen.

Stockholm den 23 januari 1935.

Erik von Heland.
